

Anonymiserad version

Översättning

C-687/21 – 1

Mål C-687/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

16 november 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Amtsgericht Hagen (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

11 oktober 2021

Sökande:

BL

Svarande:

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

[Utelämnas]

Amtsgericht Hagen

Beslut

I målet mellan

BL, [utelämnas] 44319 Dortmund,

sökande,

[utelämnas]

och

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen, [utelämnas] Hagen,

svarande:

[utlämnas]

har Amtsgericht Hagen ställt följande frågor till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

1. Ska bestämmelsen om ersättning i den europeiska dataskyddsförordningen (artikel 82 i GDPR) tolkas så, att den är ogiltig i den mån den saknar bestämmelser avseende rättsverkningarna vid ersättning för immateriell skada?
2. Förutsätter rätten till ersättning - utöver det oberättigade utlämnandet till en obehörig tredje part av de uppgifter som ska skyddas - att sökanden bevisar att denne har lidit immateriell skada?
3. Är det, för att dataskyddsförordningen ska anses ha åsidosatts, tillräckligt att den berördes personuppgifter (namn, adress, yrke, inkomst och arbetsgivare) felaktigt lämnas ut, i form av en pappersutskrift, till tredje part till följd av ett misstag från medarbetare i det berörda företaget?
4. Föreligger en otillåten ytterligare behandling genom oavsiktlig överföring (offentliggörande) till tredje part när företaget, genom sina medarbetare, felaktigt har lämnat ut en pappersutskrift med uppgifter, vilka lagrats i det elektroniska databehandlingssystemet, till en obehörig tredje part (artiklarna 2.1, 5.1 f, 6.1 och 24 i GDPR)?
5. Föreligger en immateriell skada, i den mening som avses i artikel 82 i dataskyddsförordningen, redan när den tredje part som erhållit handlingen med personuppgifterna aldrig hunnit ta del av dem innan handlingen på lämnades tillbaka, eller är det för att en immateriell skada, i den mening som avses i artikel 82 i dataskyddsförordningen, ska ha uppstått tillräckligt att den vars uppgifter lämnats ut på ett otillåtet sätt känner obehag på grund av att det i samband med varje otillåtet utlämnande av personuppgifter finns en ofrånkomlig risk för att uppgifterna ändå sprids till ett okänt antal personer eller till och med missbrukas?
6. Hur allvarlig ska överträdelsen anses vara när ett oavsiktligt utlämnande till tredje part kan förhindras genom en bättre kontroll av de medarbetare som är verksamma i företaget och/eller genom en bättre organisation av datasäkerheten, såsom åtskillnad mellan handhavande av varuutlämnandet och av avtalsdokumentationen, särskilt finansieringsdokumentationen, genom separata utlämningssedlar eller genom överföring inom företaget till den personal som har att lämna ut varorna utan att blanda in kunden, till vilken de utskrivna handlingarna, inklusive uthämtningsskvittot, har lämnats (artikel 32.1 b, 32.2 och 4 led 7 i GDPR)?

7. Ska ersättning för immateriell skada tolkas som påförandet av en sanktion såsom vid en straffavgift?

Skäl:

Amtsgericht har att avgörande följande omständigheter:

Sökanden i det nationella målet begav sig till svarandebolagets lokaler för att där beställa en hushållsapparat, varvid köpeskillingen skulle finansieras av tredje man.

För detta ändamål upprättade en medarbetare i företaget ett köpe- och kreditavtal, som därefter fördes in i svarandebolagets automatiska databehandlingssystem.

Dessa handlingar innehöll, förutom sökandens för- och efternamn, även dennes adress, bostadsort, arbetsgivare, inkomst hos denna arbetsgivare samt bankuppgifter.

Avtalsförhandlingarna och resultatet av avtalet sammanfattades i ett dokument som skrevs under av parterna, skrevs ut och gavs till sökanden.

Sökandens begav sig tillsammans med dessa handlingar, vilka var fast sammanbundna (ihopfästade), till det utlämningsställe som denne hade blivit anvisad till, där andra medarbetare i svarandebolaget ansvarade för varuleveransen.

Där arbetade två medarbetare var för sig med att lämna ut varor. Förmannen, som arbetade där, höll precis på med en annan leverans och var inte direkt närvarande på varuutlämningsstället.

En tredje kund trängde sig före, vilket medarbetarna på utlämningsstället emellertid inte uppmärksammade, och erhöll från dessa såväl den hushållsapparat som sökanden hade beställt, som tillhörande avtalshandlingar vilka sökanden överlämnat till svarandebolagets medarbetare, inbegripet de däri angivna personuppgifterna.

Den tredje kunden avlägsnade sig tillsammans med hushållsapparaten och handlingarna. Misstaget upptäcktes då av förmannen. Under nästföljande halvtimme bemödade sig denne, med framgång, att återfå hushållsapparaten och handlingarna. Cirka 30 minuter efter det att handlingarna lämnats ut till den tredje kunden återfick sökanden dessa.

Svarandebolaget försökte att erbjuda en ersättning genom att utan kostnad leverera hushållsapparaten till sökandens bostad, vilket sökanden emellertid avböjde då detta inte befanns vara tillräckligt.

Sökanden har med stöd av dataskyddsförordningen begärt att svarandebolaget ska betala ersättning för immateriell skada. Svarandebolaget har däremot hävdade att inte är fråga om vare sig ett åsidosättande av dataskyddsförordningen eller en skada.

Ett eventuellt åsidosättande av dataskyddsförordningen förutsätter dessutom att åsidosättandet är tillräckligt allvarligt, vilket inte är fallet här. Ett missbruk av uppgifter, det vill säga tredje parts användning av sökandens personuppgifter, har hittills varken åberopats eller bevisats.

Amtsgericht anser att förutsättningen för att artikel 82 i dataskyddsförordningen ska vara tillämplig, och för att det därmed skulle föreligga en rätt till ersättning för immateriell skada, är att skadan uppkommit redan när pappershandlingen, inbegripet sökandens personuppgifter, överlämnades till den obehöriga tredje kunden.

För att skingra sina tvivel vad gäller tolkningen, ska Amtsgerichts begäran om förhandsavgörande också förstås så att den avser frågan huruvida ett vårdslöst utlämnande av handlingar med uppgifter från det elektroniska databehandlingssystemet till en obehörig tredje part utgör ett åsidosättande av dataskyddsförordningen, vilket svarandebolaget har bestritt, och enligt vilken bevisbördan för oskuld i så fall åligger svarandebolaget.

Medelst tolkning av artikel 82 i dataskyddsförordningen ska vidare utrönas i vilken mån medansvar helt eller delvis kan utgöra hinder för rätten till ersättning. Skälen i dataskyddsförordningen ger inte något närmare svar på de ovannämnda frågorna.

[Utelämnas]